

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego gminy Międzychód
– część obrębu Wielowieś

Autor opracowania:
Marcin Piernikowski

A handwritten signature in blue ink, reading "Marcin Piernikowski", is written over a horizontal dotted line.

Poznań, 24 sierpnia 2023 r.

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	7
4. Wartości kulturowe.....	10
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	10
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	11
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	13
1. Cele projektu planu miejscowego.....	13
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	14
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	15
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	16
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	17
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	17
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	20
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza	20
2. Emitowanie hałasu.....	22
3. Oddziaływanie na krajobraz, w tym na walory Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód.....	23
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	25
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	26
6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną.....	28
7. Oddziaływanie na zasoby naturalne	29
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	30
9. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	30
10. Oddziaływanie na ludzi.....	31
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	31
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	32
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	33
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	33
Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY	

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany chyba, że Burmistrz, po uzgodnieniu z niżej wymienionymi organami uzna, iż realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko. W tym miejscu należy podkreślić, że odstąpienie od strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której częścią jest prognoza oddziaływania na środowisko, może nastąpić wyłącznie w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1 oraz ust. 3-5 ustawy ooś.

Następnie organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

2. Cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód – część obrębu Wielowieś.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 503, ze zm.)

o ocenach oddziaływania na środowisko¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;
- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu zmiany mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar projektu zmiany mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt zmiany planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1 : 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu zmiany planu oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano również metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód – części obrębu Wielowieś sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt zmiany mpzp gminy Międzychód– części obrębu Wielowieś, sierpień 2023 r.;
- 2) Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe na potrzeby częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód dla części

obrębów Międzychód, Bielsko, Dziecielin, Wielowieś oraz część obrębu Muchocin,
Dimke J., marzec 2011 r.;

- 3) Mapa zasadnicza w skali 1: 1000;
- 4) Mapa glebowo-rolnicza w skali 1 : 5000;
- 5) Mapa hydrograficzna, arkusz Międzychód N-33-128-B, w skali 1 : 50000;
- 6) Mapa sozologiczna, arkusz Międzychód N-33-128-B, w skali 1 : 50000;
- 7) Mapa geologiczna Polski – mapa utworów powierzchniowych, arkusz Świebodzin, w skali 1 : 200000;
- 8) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, ark N-33-128-B 429 – Międzychód w skali 1 : 50000;
- 9) Zmian mpzp gminy Międzychód – dla obrębu Wielowieś (uchwała Nr V/38/2019 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 26 lutego 2019 r.);
- 10) „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Międzychód”, 2010 r., ze zmianami.

Wnioski formułowano wykorzystując literaturę specjalistyczną i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146 Subzbiornik Jezioro Bytyńskie-Wronki-Trzciel”, Warszawa, marzec 2013;
- 2) Mojski J. E., 1977, „Objaśnienia do mapy geologicznej Polski arkusz Świebodzin w skali 1 : 200000, Wydawnictwo Geologiczne, Warszawa;
- 3) „Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 metodą przeniesienia”, GIOŚ, 2023;
- 4) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce”, Zakład Badania Ssaków PAN, 2011, Białowieża;
- 5) „Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2017”, WIOŚ, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2018, Poznań;
- 6) „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2022”, GIOŚ, 2023, Poznań;
- 7) Ziętkowiak Z., 2003, „Komentarz do mapy hydrograficznej w skali 1 : 50 000 arkusz N-33-128-B Międzychód”, Poznań.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej gminy

Analizowany obszar, dla którego sporządzony został projekt zmiany planu zajmuje powierzchnię około 5,8 ha i położony jest w centralnej części gminy Międzychód, we wsi Wielowieś. Teren zlokalizowany jest pomiędzy Jez. Długim, a drogą wojewódzką nr 160.

Obowiązujące „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Międzychód” oznacza analizowany obszar w części północnej teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług towarzyszących, a w części południowej jako tereny rolne, łąki i pastwiska. Całość opracowania zlokalizowana jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód, a zachodni fragment w obszarze 100 m od linii brzegowej wód powierzchniowych śródlądowych.

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału Polski na jednostki fizycznogeograficzne (J. Kondracki, 2001), analizowany teren położony jest w mezoregionie – Pojezierze Poznańskie (315.51), należącym do makroregionu Pojezierze Wielkopolskie (315.5).

Obszar ten, zgodnie z podziałem geomorfologicznym Niziny Wielkopolskiej (B. Krygowski, 1961), należy również do subregionu Kotliny Gorzowska (C₁).

1.3 Położenie w ponadlokalnym oraz lokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Ważnym elementem w krajobrazie gminy Międzychód jest dolina rzeki Warty, która dzieli ją na dwie różne krajobrazowo części. Obszar lewobrzeżny, w obrębie którego zlokalizowany jest przedmiot niniejszych analiz, stanowi wysoczyzna (wzgórza moreny czołowej) urozmaicona rynami polodowcowymi, często wypełnionymi wodą z towarzyszącymi terenami podmokłymi. W tej części gminy znajduje się najwyższe wzniesienie – Królewska Góra koło Gorzycka (116 m n.p.m.) oraz dolina rzeki Kamionki wyróżniająca się szczególnymi walorami przyrodniczymi.

Omawiany teren położony jest w granicach struktur tworzących projektowany krajowy system obszarów chronionych. Dzięki położeniu nad Wartą, stanowiącą korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym, gmina wchodzi w skład krajowej sieci ekologicznej ECONET – PL. Przedmiot analiz znajduje się na obszarze węzłowym o randze międzynarodowej – obszar międzyrzecki (5M).

Ponadto o dużej wartości przyrodniczej gminy świadczą liczne formy ochrony przyrody ustanowione w jej granicach. Występują tu: park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne.

Analizowany teren położony jest w całości w Obszarze Chronionego Krajobrazu "H" Międzychód.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar objęty niniejszym opracowaniem stanowi tereny niezagospodarowane i niezainwestowane, wole do zabudowy, użytkowane rolniczo.

Jest to teren nieuzbrojony w sieci infrastruktury technicznej, z ograniczonym dostępem do dróg publicznych.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba i geomorfologia terenu

Północny obszar objęty planem charakteryzuje się spadkiem terenu w kierunku wschodnim od rzędnych 61,7 m n.p.m. do 57,8 m n.p.m. Z kolei na obszarze południowym opracowania rzędne opadają w kierunku zachodnim od 70,8 m n.p.m do 57,0,4 m n.p.m. Występują tu niewielkie skarpy i zagłębienia.

3.2. Budowa geologiczna i litologia

Rozpatrywany teren, objęty zmianą planu miejscowego, znajduje się w zasięgu monokliny przedsudeckiej, pokrytej grubą warstwą kenozoiku.

W budowie geologicznej wyróżnia się tu kompleksy skał paleozoicznych, mezozoicznych i trzeciorzędowych oraz pokrywające je osady czwartorzędowe. Łączna miąższość osadów trzeciorzędowych reprezentowanych głównie przez żwiry i iły poznańskie, waha się w granicach 8 – 200 m. Ich powierzchnia jest bardzo urozmaicona, poprzecinana licznymi głębokimi rynnami erozyjnymi.

Utwory czwartorzędowe, według mapy geologicznej Polski arkusz Międzychód, na większości obszaru opracowania reprezentowane są przez wytworzone w plejstocenie gliny zwałowe stadiału górnego zlodowacenia Wisły. Gлина ta jest bardzo silnie spiaszczona i zawiera dużą domieszkę żwirów i otoczków. Barwa jej jest najczęściej brunatna z odcieniem szarym lub szarozielonym. Materiał żwirowy jest silnie zwietrzały i zniszczony. Miąższość gliny jest niewielka, średnio 1-3 m.

Jedynie we wschodnim fragmencie obszaru północnego i w zachodnim fragmencie obszaru południowego występują wytworzone w plejstocénskie piski i piaski ze żwirami rzeczno-lodowcowymi.

3.3. *Surowce naturalne*

Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych. Przedmiotowe działki nie leżą w granicach żadnego obszaru ani terenu górniczego.

3.4. *Wody powierzchniowe*

Omawiany obszar położony jest w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych JCWP Warta od Kamionki do Obry (kod RW600021187799).

Na przedmiotowym obszarze nie występują żadne wody płynące ani zbiorniki wodne. Tuż za zachodnią granicą obszaru północnego zlokalizowane jest natomiast Jezioro Długie.

3.5. *Wody podziemne*

Wg Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, miasto wieś Wielowieś należy do obszaru jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 41.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski w skali 1 : 200 000, omawiany obszar znalazł się w obrębie regionu szczecińskiego (I), w wydzielonym rejonie Wierzbna-Międzychodu (I_c). W tym regionie główny użytkowy poziom wodonośny wykształcony został w utworach trzeciorzędowych na głębokości 90-120 m.

Cały teren objęty analizą położony jest w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 146 „Subzbiornik Jezioro Bytyńskie – Wronki – Trzciel”. Jest to zbiornik porowy o głębokości występowania utworów wodonośnych od 55 m do 150 m. Jego powierzchnia wynosi 863 km², a szacunkowe zasoby dyspozycyjne 20 tys. m³/dobę.

Według Mapy Hydrograficznej arkusz Międzychód w skali 1 : 50 000, zwierciadło wód gruntowych na całym omawianym obszarze występuje dość głęboko, tzn. poniżej 2 m ppt.

3.6. *Warunki glebowe*

Na całym analizowanym obszarze zachowało się mało przekształcone podłoże glebowe, które stanowią użytki rolne, wykorzystywane rolniczo.

Pod względem bonitacyjnym są to przede wszystkim gleby klasy IVa i IVb, do których zaliczono gleby orne średnie. Plony roślin uprawianych na tych glebach są wyraźnie niższe niż na glebach klas wyższych, nawet gdy utrzymywane są one w dobrej kulturze rolnej. Są one bardzo podatne na wahania poziomu wód gruntowych. Jedynie we północnej części obszaru południowego objętego planem występują gleby klasy IIb tj. gleby orne średnio dobre, odznaczające się dużym wahaniami poziomu wody w zależności od opadów atmosferycznych, a w zachodnim fragmencie tego obszaru gleby klasy V, czyli gleby orne słabe, do których należą gleby piaszczyste o niskim poziomie próchnicy. Są one ubogie w substancje organiczne. Do klasy V zalicza się również gleby orne słabe położone na terenach nie zmeliorowanych albo takich, które do melioracji się nie nadają.

3.7. *Szata roślinna i fauna*

Obszary objęte opracowaniem charakteryzują się bardzo ubogą szatą roślinną, mało wartościową z przyrodniczego punktu widzenia. Występują tu wyłącznie użytkowane pola uprawne.

Na całym omawianym terenie brak skupisk zieleni wysokiej, a nawet pojedynczych drzew.

Biorąc powyższe pod uwagę, świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez drobne ssaki i ptaki polne. Potencjalnymi ssakami owadożernymi na tych terenach są jeż oraz kret. Ponadto, biorąc pod uwagę bliskie sąsiedztwo dużego zbiornika wodnego (Jez. Długie) oraz mniejszych terenów podmokłych, podejrzewać można potencjalne występowanie przedstawicieli, różnych gatunków: płazów, jaszczurek, ślimaków czy owadów.

Podczas wizji w terenie nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących gatunków roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, co jednak nie może świadczyć o ich niewystępowaniu.

3.8. *Klimat lokalny*

Według podziału rolniczo-klimatycznego Polski R. Gumińskiego (1948 r.) obszar opracowania położony jest w dzielnicy bydgoskiej (VI). Charakteryzuje się ona: ponad 100 dniami z przymrozkami, średniorocznymi opadami wynoszącymi ok. 550 mm oraz czasem trwania pokrywy śnieżnej od 40 do 60 dni. Średnia temperatura powietrza w styczniu wynosi – 1, 5° C, a w lipcu 17, 7° C. Długość okresu wegetacyjnego wynosi przeciętnie 210 – 215 dni.

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1994), obszar objęty opracowaniem znajduje się w Regionie Dolnej Warty. Charakteryzuje się on największą

na tle innych regionów częstością występowania pogody cieplej z bardzo dużym zachmurzeniem (88 dni), a także najmniejszą frekwencją dni z pogodą ciepłą i słoneczną. Poza tym często pojawiają się tu również dni z pogodą chłodną (średnio 41 dni).

Wg danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Gorzynie, opad średni w latach 1961 – 2000 wynosił 561 mm. Roczny rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu. Natomiast najniższe opady występują w półroczu zimowym (luty). Na analizowanym terenie dominują wiatry z sektora zachodniego.

Obszar opracowania charakteryzuje się topoklimatem terenów użytkowanych rolniczo. Występują tu dobre warunki termiczne, równomierne nasłonecznienie, mała wilgotność powietrza i dobre przewietrzanie.

4. Wartości kulturowe

Na badanym terenie nie występują żadne budynki ani budowle wpisane do rejestru zabytków, ani ujęte w gminnej ewidencji zabytków.

Na fragmencie opracowania zlokalizowany jest natomiast częściowo zabytek archeologiczny tj. stanowisko archeologiczne Wielowieś stan. 3, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków AZP 48-18/18, podlegających ochronie konserwatorskiej na mocy art. 6 ust. 1 pkt. 3a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie i opiece nad zabytkami.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Cały analizowany teren położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód, powołanego Rozporządzeniem Nr 12 Wojewody Gorzowskiego z dnia 24 listopada 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Gorzowskiego Nr 20, poz. 266), zmienionego Rozporządzeniem Nr 18/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2007 r. Obszar ten pełni funkcję ochronną dla Pszczewskiego Parku Krajobrazowego i czterech rezerwatów przyrody. Ponad połowę powierzchni obszaru zajmują lasy na słabych siedliskach boru świeżego i boru suchego. Teren ten charakteryzuje duża liczba jezior i urozmaicona rzeźba.

Poza ww. OChK nie ustanowiono tu żadnych form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

Na części południowego obszaru objętego planem fragmencie obszaru objętego planem występują grunty rolne klasy IIb, chronione są przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴. Nie występują tu natomiast żadne grunty leśne chronione ww. ustawą.

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2022 poz. 916, ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2409 ze zm.)

Na mocy art. 6 ust. 1 pkt. 3a *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁵, chronione jest natomiast zewidencjonowane stanowisko archeologiczne Wielowieś stan. 3 AZP 48-18/18.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego

Zbiorcze zestawienie klasyfikacji dla strefy wielkopolskiej, obejmującej gminę Międzychód, dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM_{2,5}, PM₁₀, Pb, CO, As, Cd, Ni, C₆H₆, B(a)P oraz O₃), dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za 2022 r., przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej w 2022 r.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
SO ₂	NO ₂	PM _{2,5}	PM ₁₀	BaP	C ₆ H ₆	CO	As	Pb	Cd	Ni	O ₃
A	A	A1	A	C	A	A	A	A	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2022”, GIOŚ, 2023, Poznań.

Jak wynika z powyższej tabeli, dla poziomu dopuszczalnego dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W roku 2022 r. dokonując oceny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego I fazy, strefa wielkopolska uzyskała również klasę A.

W 2022 r. stwierdzono natomiast przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, z tego względu całą strefę wielkopolską zaliczono do strefy C.

Ponadto w 2022 r., w przypadku celu długoterminowego, stwierdzono przekroczenie wartości normatywnej 120 µg/m³ ozonu w odniesieniu do najwyższej wartości stężenia 8-godzinnych spośród średnich krocących w roku kalendarzowym. Odnosząc otrzymane wyniki do celu długoterminowego dla ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską, do której należy gmina Międzychód, ocenianą dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu zaliczono do klasy A, co oznacza, że nie odnotowano przekroczenia dopuszczalnego poziomu tych substancji. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

⁵ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 840, ze zm.)

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia wiąże się z koniecznością wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programu ochrony powietrza (POP). W 2020 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwalił kolejny „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, a w 2019 r. „Program ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej”.

Wyniki powyższe nie powinny być jednak utożsamiane ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać lokalny problem związany z daną substancją.

W omawianym przypadku na stan higieny atmosfery wpływ ma z pewnością położenie w sąsiedztwie dużych powierzchniowo terenów otwartych (w tym jeziora) o bardzo dobrym przewietrzaniu oraz brak w granicach opracowania jakichkolwiek źródeł niskiej emisji.

6.2. *Zagrożenie klimatu akustycznego*

W granicach opracowania oraz w jego sąsiedztwie nie występują żadne źródła hałasu komunikacyjnego, zakłady przemysłowe ani inne obiekty budowlane (np. linie elektroenergetyczne wysokich napięć lub elektrownie wiatrowe), które mogłyby wpłynąć na pogorszenie komfortu akustycznego na analizowany obszarze.

6.3. *Zanieczyszczenie środowiska wodnego*

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” z 2022 r, zarówno stan ilościowy (bilans wodny), jak i ogólny stan chemiczny JCWPd nr 41 oceniony został jako dobry, a sama JCWPd nr 41 jako niezagrażoną nieosiągnięciem dobrego stanu.

Ponadto, w 2022 r. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny jakości jednolitych części wód podziemnych. W punkcie pomiarowo-kontrolnym nr 753 (Międzychód) zlokalizowanym na północ od analizowanych obszarów, klasę końcową wód podziemnych JCWPd nr 41 oceniono jako klasa III, czyli wody zadowalającej jakości.

Jak już wspomniano wcześniej, cały przedmiotowy teren zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – Warta od Kamionki do Obry o kodzie RW 600021187799. Jak wynika z karty charakterystyki ww. JCWP umieszczonej na stronie Hydroportalu - ISOK, ocena stanu wód na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014 – 2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) wskazała w 2022 r., że JCWP Warta od Kamionki do Obry to silnie zmieniona część wód, charakteryzująca się złym stanem

ogólnym wód, słabym potencjałem ekologicznym i stanem chemicznym poniżej dobrego, na co również wskazuje ww. „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ponadto JCWP oceniona została jako zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry potencjał ekologiczny – zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Warta w obrębie JCWP (dla jesiotra), zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Warta w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego) oraz zapewnienie drożności dla migracji gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym zgodnie z przeznaczeniem obszaru, a także osiągnięcie stanu chemicznego – dla złągodzonych wskaźników (związki tributyllocyny) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry.

Ponadto, cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód.

Ponadto, jak wynika z dokumentacji hydrogeologicznej określającej warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146, ze względu na dobrą izolacyjność podłoża oraz bardzo małą podatność wód podziemnych na przenikanie zanieczyszczeń z powierzchni terenu, dla ww. GZWP nie wyznaczono, w tym rejonie, żadnych obszarów ochronnych.

Tereny objęte planem położony są również poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

6.4. Pola elektromagnetyczne

Na analizowanym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu nie występują znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Przystąpienie do sporządzenia zmiany planu miejscowego dla części obrębu Wielowieś wynika z wniosków inwestorów zainteresowanych zagospodarowaniem swoich terenów.

Dla obszaru północnego głównym celem jest zmiana przebiegu drogi wewnętrznej do obsługi terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, natomiast dla obszaru południowego umożliwienie realizacji zabudowy zagrodowej.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna wskazana w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód – część obrębu Wielowieś jest mało zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń ww. projektu są:

- teren zabudowy usługowej mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – **MNW**;
- tereny zabudowy zagrodowej – **RZM**;
- tereny rolnictwa z zakazem zabudowy – **RN**;
- tereny komunikacji drogowej wewnętrznej – **KR**;
- tereny drogi dojazdowej – **KDD**.

W projekcie planu wyznaczono jeden nowy teren, w stosunku do istniejącego zagospodarowania, zabudowy usługowej mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej (MNW), zajęty obecnie przez pola uprawne. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenu MNW ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy do 30% działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 40% działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większą niż 9 m, kąt nachylenia połaci dachowych do 25° do 45° oraz powierzchnię nowo wydzielanej działki nie mniejszą niż 1000 m². Pozwoli to na wydzielenie maksymalnie 11 nowych działek budowlanych.

Drugą kategorię gruntów możliwych do zabudowy reprezentuje nowy teren zabudowy zagrodowej (RZM), dla którego projekt planu ustala: maksymalną powierzchnię zabudowy od 20% powierzchni działki, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 60% powierzchni działki, wysokość budynków i budowli nie większą niż 12 m, kąt nachylenia połaci dachowych do 25° do 45°. Zakładając minimalną powierzchnię działki rolnej 3000 m², na przedmiotowym terenie może powstać maksymalnie 10 nowych działek siedliskowych.

Dla prawidłowej obsługi komunikacyjnej terenu MNW wyznaczono dodatkowo tereny komunikacyjne, poszerzając istniejącą drogę gminną o teren KDD oraz wyznaczając nową drogę KR.

Ponadto, w projekcie planu częściowo zachowano istniejące grunty rolne, wyznaczając dla dwa tereny RN, dla których zakazano lokalizacji budynków.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt zmiany planu zachowuje, zapisany w zmianie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Międzychód” podstawowy kierunek rozwoju obszaru północnego jako terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a dla obszaru południowego – tereny rolne, łąki i pastwiska.

Należy tu podkreślić, że w zachodniej części obszaru objętego planem, w studium wyznaczono obszar 100 m od linii brzegowej wód powierzchniowych śródlądowych, w którym dopuszcza się wprowadzenie w planie miejscowym nowej zabudowy, tylko jeśli z analiz lokalnych uwarunkowań: geologicznych i hydrogeologicznych, przyrodniczych i infrastrukturalnych, wynikać będzie brak przeciwwskazań i przestrzenne uzasadnienie dla takiego zbliżenia do linii brzegowej albo jeśli wynika to z obowiązującego na tym terenie planu miejscowego. Biorąc to pod uwagę na północnym obszarze objętym planem dopuszczono w ww. obszarze 100 m zabudowę mieszkaniową (taką funkcję ma ten teren w obowiązującym mpzp z 2019 r.), a w obszarze południowym zakazano lokalizacji nowej zabudowy.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że analizowany projekt planu nie musi być powiązany i zgodny z celami i zakazami, które zostały ustalone w *Rozporządzeniu nr 18/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2007 r. w sprawie Międzychodzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu*. Wynika to z prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu⁶, który stwierdza nieważność ww. rozporządzenia i określa, że zaskarżone rozporządzenie nie może być wykonane. Sąd stwierdził bowiem naruszenie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tzn. zaniechania przez organ wydający akt prawa miejscowego uzgodnienia aktu z organami do tego upoważnionymi (w tym przypadku właściwymi radami gmin). Reasumując należy stwierdzić, że na podstawie art. 153 ww. ustawy przedmiotowy obszar chronionego krajobrazu stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu tej ustawy, jednakże ze względu na zaniechanie uzgodnienia z radami gmin Rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego nie obowiązują na nim żadne zakazy.

⁶ IV S.A./Po 1279/11 – Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 19 kwietnia 2012 r.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Brak planu miejscowego dla analizowanego obszaru powoduje utrudnienia w określeniu zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy.

Biorąc pod uwagę ogólne tendencje dotyczące procesów inwestycyjnych, można zakładać, że tereny rolnicze stopniowo przekształcane będą w tereny budowlane. W związku z tym, brak realizacji ustaleń planu może w znacznym stopniu utrudnić lub w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwić zagospodarowanie omawianego obszaru, zgodne z polityką przestrzenną określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Wszelkie inwestycje budowlane prowadzone będą wówczas w oparciu o decyzje administracyjne, przede wszystkim decyzje o warunkach zabudowy. Realizacja polityki przestrzennej w oparciu o decyzje administracyjne nie stanowi skutecznego narzędzia, umożliwiającego kształtowanie właściwego ładu przestrzennego, co z kolei rodzi negatywne skutki w skali lokalnej dla danego terenu.

Przy założeniu zachowania dotychczasowego rolniczego użytkowania omawianego obszaru, spodziewać się można utrzymania agrocenozy pól uprawnych, charakteryzującej się obniżoną różnorodnością biologiczną, mniejszymi zdolnościami samoregulacji i regeneracji, a także niższą odpornością na choroby i działanie szkodników. W obrębie terenów rolniczych omawianego obszaru różnorodność gatunkowa – zarówno fitocenoz i zoocenoz – zapewniana będzie jedynie dzięki występowaniu stosunkowo niewielkich skupisk zieleni śródpolnej oraz powierzchni nieużytkowanych rolniczo, tj. miedze, czy pojedyncze drzewa.

Spodziewać się można również pewnego zagrożenia zanieczyszczenia gleb i wód podziemnych nawozami i środkami ochrony roślin. Wartość środowiska przyrodniczego terenów rolniczych zależy w znacznym stopniu od sposobu prowadzenia gospodarki rolnej, zwłaszcza w zakresie stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin. Gospodarka rolna stanowi zagrożenie dla jakości wód i gleb, a tym samym dla roślin, zwierząt i ludzi. Skutkiem użycia nawozów mineralnych, organicznych, chemicznych środków ochrony roślin w nieodpowiednich terminach lub w nadmiarze może być skażenie wód gruntowych azotanami lub środkami chemicznymi, zakwaszenie gleb, a także degradacja gleb w wyniku erozji.

Pozytywnym aspektem odstąpienia od realizacji ustaleń planu miejscowego i utrzymania, rolniczego użytkowania będzie pozostawienie znacznych powierzchni biologicznie czynnych, zachowanie bazy pokarmowej dla zwierząt żerujących na terenach rolniczych oraz brak ingerencji w warunki gruntowo-wodne, powodowanych lokalizacją nowej zabudowy.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Podczas wizji w terenie oraz po analizie archiwalnych dokumentów planistycznych i środowiskowych, w analizowanym fragmencie Wielowsi nie zaobserwowano istotnych problemów ochrony środowiska ważnych z punktu widzenia projektu sporządzanej zmiany planu miejscowego.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do dokumentów stworzonych na szczeblu międzynarodowym oraz wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego, w tym również analizowanego projektu planu, zalicza się przede wszystkim:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (Dz.U.UE.L.2008.152.1), stanowiąca o utrzymaniu jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach – cel szczególnie istotny w kontekście obowiązywania programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, realizowany w projekcie planu m.in. poprzez ustalenie: zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania indywidualnych systemów grzewczych, jednak pod warunkiem stosowania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza, zapewnienia dostępu do sieci oraz pośrednio również poprzez ustalenie nakazu zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów.
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, zwana dyrektywą w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SEA), której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do

uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju. Zgodnie z tą dyrektywą wszystkie plany i programy sporządzane i przyjmowane na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko, podlegają procedurze oceny wpływu na środowisko. Transpozycja dyrektywy w polskim prawodawstwie nastąpiła w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która to określa m.in. zasady i tryb w sprawach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której jednym z elementów jest właśnie prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana dla projektów planów miejscowych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu krajowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego, w kontekście analizowanego projektu planu, zaliczyć należy przede wszystkim „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” oraz „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020).

„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020) określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, z uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych. W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez:

- nakaz zagospodarowania zielenią wszystkich terenów nieutwardzonych;
- ustalenie relatywnie wysokiego minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach MNW i RZM;
- zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej;
- dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, jednak pod warunkiem stosowania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem dopuszczonych ustaleniami planu oraz inwestycji celu publicznego.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁷ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” z 2022 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

Zgodnie z zapisami ww. „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, jednolita części wód powierzchniowych (JCWP) – Warta od Kamionki do Obry to silnie zmieniona część wód, która charakteryzowała się złym stanem ogólnym wód, słabym potencjałem ekologicznym i stanem chemicznym poniżej dobrego. Ponadto JCWP oceniona została jako zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry potencjał ekologiczny – zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Warta w obrębie JCWP (dla jesiotra), zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Warta w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej oraz węgorza europejskiego) oraz zapewnienie drożności dla migracji gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym zgodnie z przeznaczeniem obszaru, a także osiągnięcie stanu chemicznego – dla złagodzonych wskaźników (związki tributylocyny) poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Zmiana w projekcie planu części

terenu rolnego na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej może zwiększyć szansę na osiągnięcie zakładanego stanu chemicznego i nie powinien utrudnić osiągnięcia docelowego dobrego potencjału ekologicznego.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się jednak przede wszystkim do jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 41. Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka. Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg wymienionych wyżej ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Należą do nich przede wszystkim:

- nakaz odprowadzania ścieków docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem do czasu jej realizacji, tymczasowo do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, a tym samym niedopuszczenie do realizacji indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- nakaz zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej;
- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu, nie powinna przyczynić się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Realizacja ustaleń zmiany planu, ze względu na skalę i położenie dopuszczalnych inwestycji, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków mikroklimatu. Wprowadzenie nowej

⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

niskiej zabudowy kubaturowej o wysokości do 9 m, może przyczynić się do pewnych zmian w kształtowaniu warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego obszaru. Przejawem tych przemian może być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Należy też podkreślić, że obszar opracowania położony jest poza korytarzami ekologicznymi, dolinami rzek, itp., które służą, poza wszelkimi innymi funkcjami, odpowiedniemu nawietrzaniu i przewietrzaniu danego regionu. Ponadto warunki termiczno-wilgotnościowe będą tu kształtowane przede wszystkim przez bardzo bliskie sąsiedztwo dużego akwenu wodnego tzn. Jez. Długie.

Wprowadzenie możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej na terenach MNW i RZM na maksymalnie 21 nowych działkach budowlanych, nie powinno wpłynąć na znaczący wzrost emisji gazów i pyłów w omawianym rejonie gminy Międzychód. Nowymi punktowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą w tym przypadku instalacje grzewcze zlokalizowane w obrębie nowych lokali mieszkalnych. Zapisy projektu planu, w celu ograniczenia negatywnego wpływu tych instalacji, nakazują dla wszystkich budynków na analizowanym obszarze zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej. Należy tu jednak podkreślić, że obecnie nie istnieje możliwość podłączenia nowych budynków do ww. sieci, dlatego dopuszczono stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, ustalając jednocześnie stosowanie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza. Poprzez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim działania wymienione w *uchwale Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej*, w szczególności dotyczące stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń. Do innych istotnych, z punktu widzenia planowania przestrzennego działania i przedmiotowego projektu planu, wymienionych w ww. uchwale należą przede wszystkim rozwój i modernizacja ciepła systemowego oraz stosowanie wysokosprawnych kotłów spełniających najwyższe wymagania w zakresie emisji.

Ochronie przed nadmiernym wzrostem emisji substancji do powietrza służy również zakaz lokalizacji przedsięwzięć, które mogą zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz inwestycji dopuszczonych planem). Zapobiegnie to możliwości lokalizacji obiektów, w obrębie których mogłyby znajdować się instalacje emitujące znaczne ilości zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, wpływających negatywnie na lokalną jakość powietrza atmosferycznego.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że w wyniku wprowadzenia zabudowy na terenach użytkowanych dotychczas rolniczo, wyeliminowana zostanie emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, powstających na skutek przeprowadzania zabiegów agrotechnicznych oraz innych prac, prowadzonych szczególnie intensywnie w okresie wegetacji roślin. Stosowane w rolnictwie maszyny są często przestarzałe i nie spełniają norm emisji, a ilość emitowanych przez nie substancji może czasowo i lokalnie wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

W najbliższym otoczeniu przedmiotowego opracowania nie występują ani nie są planowane żadne drogi ani zakłady przemysłowe, które mogłyby znacząco wpłynąć na jakość powietrza w granicach planu. W projekcie planu nie zakłada się również powstania żadnych nowych tras komunikacyjnych, które mogłyby w sposób znaczący wpłynąć na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego. Ruchu na nowo planowanych drogach będzie wynikał przede wszystkim z dojazdu do posesji.

Czasowy wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza związany będzie także z realizacją inwestycji budowlanych, polegających na budowie nowych budynków mieszkalnych lub inwentarskich. Zanieczyszczenia gazowe, związane z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczenia pyłowe, powstające w wyniku przemieszczania dużych ilości mas ziemnych i stosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych, będą miały charakter punktowy i ograniczony czasowo. Ilość zanieczyszczeń wytwarzanych przez maszyny budowlane będzie stosunkowo niewielka, ze względu na ograniczoną powierzchnię, na jakiej będą odbywały się roboty oraz ograniczony czas ich przeprowadzania. Pyły powstające podczas prowadzenia prac budowlanych nie będą miały większego znaczenia w kształtowaniu poziomów emisji dla tych terenów (niewielkie odległości unoszenia powodować będzie czasowy wzrost zapylenia o charakterze lokalnym). Emisja ta będzie zjawiskiem czasowym i nie będzie miała większego znaczenia w długofalowym kształtowaniu jakości powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze ani w jego otoczeniu.

Dodatkowo poszczególne zapisy planu wpłyną na ograniczenie negatywnych skutków zagospodarowania analizowanego terenu na klimat lokalny i jakość powietrza atmosferycznego. Służyć temu powinno ustalenie odpowiednio dużych powierzchni biologicznie czynnych, ograniczenie powierzchni zabudowy oraz obowiązek zagospodarowania zielenią wszystkich fragmentów terenów wolnych od utwardzenia.

2. Emitowanie hałasu

Komfort akustyczny na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy oraz dróg i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem

samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia dopuszczalnych norm z nim związane ustaną wraz z zakończeniem prac.

Na analizowanym terenie ani w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne ciągi komunikacyjne ani zakłady przemysłowe, które mogłyby znacząco wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego.

W celu utrzymania komfortu akustycznego w środowisku projekt wskazuje kategorie terenów, dla których należy uzyskać odpowiednie, dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, zgodnie z *Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁸. Należą do nich: jeden teren MNW, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz jeden teren RZM, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej.

Uważa się, że ustalenia planu, w zakresie ochrony przed hałasem optymalnie zabezpieczą tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz, w tym na walory Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód

Planowane zainwestowanie wpłynie znacząco na zmianę krajobrazu i fizjonomii większości przedmiotowego obszaru. Krajobraz z otwartego stanie się tu zamkniętym, przekształconym antropogenicznie. Wprowadzona zostanie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa o przeważającej wysokości od 9 m do 12 m, w terenie otwartym, zajętym obecnie przez pola uprawne.

W celu prawidłowego kształtowania ładu przestrzennego na terenach MN i MN/U, projekt zmiany planu wprowadza następujące zasady:

- nakaz lokalizacji zabudowy zgodnie z liniami zabudowy wyznaczonymi na rysunku;
- krycie dachów budynków mieszkalnych, mieszkalno-usługowych i usługowych o kącie nachylenia połaci dachowej większym lub równym 25° dachówką lub

⁸ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112).

materiałem dachówkopodobnym w kolorze z palety czerwonej, brązowej lub antracytowej;

- zakaz lokalizacji budynków wykonanych z blachy;
- zakaz stosowania dla elewacji kolorystyki o odcieniach różu, fioletu, zieleni i niebieskiego;
- zakaz lokalizacji wzdłuż terenów dróg ogrodzeń pełnych lub ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych, z wyjątkiem podmurówek do 0,5 m wysokość lub prefabrykowanych słupków ogrodzenia;
- zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów usługowo-handlowych;
- zakaz lokalizacji napowietrznych sieci infrastruktury technicznej na terenie MNW;
- zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych lub tablic reklamowych.

Neutralnie na krajobraz wpłynie natomiast pozostawienie najbardziej urozmaiconej pod względem ukształtowania terenu części zachodniej opracowania jako terenu rolnictwa z zakazem zabudowy (2RN), na którym ustalono zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania oraz użytkowania terenu.

Uwzględniając wyjaśnienia zawarte w rozdziale III.3. dotyczące Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód nie stwierdza się, aby istniały przesłanki dla specjalnej ochrony tego obszaru. Należy jednak zauważyć, że obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione, ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względów na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Ustalenia planu poprzez zmianę przeznaczenia gruntów rolnych użytkowanych rolniczo na działki budowlane i drogowe, przyczynić się mogą do całkowitej zmiany krajobrazu na terenach MNW, RZM, KDD i KR, gdzie krajobraz z otwartego stanie zamkniętym i zurbanizowanym, co w pewnym stopniu wpłynie również na krajobraz w granicach obszaru chronionego. Jak jednak wspomniano powyżej Obszar Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód zachował byt prawny, ale z uwagi na brak wydanej nowej uchwały, pozbawiony jest ram prawnych.

Należy jednak podkreślić, że najbardziej urozmaicony fragment rzeźby terenu został w projekcie analizowanego planu objęty właściwą ochroną poprzez wyznaczenie terenu rolnictwa z zakazem zabudowy (2RN), na którym ustalono zachowanie istniejącego sposobu użytkowania oraz zakaz lokalizacji budynków i wiat.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych i długoterminowych.

Na obszarze objętym prognozą nie przewiduje się znaczących przekształceń powierzchni ziemi. Niwelacji ulegną miejsca, na których staną nowe budynki oraz zrealizowane zostaną nowe drogi, a zatem tereny MNW, RZM, KDD i KR. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

Naruszenie powierzchni ziemi i zmiana właściwości podłoża nastąpi także na skutek prowadzenia robót w zakresie sieci infrastruktury technicznej. Przekształcenia te obejmą zmiany w profilu glebowym oraz umieszczenie materiałów wpływających na właściwości gleb.

Długoterminową ingerencją w warunki podłoża będzie natomiast lokalizacja zbiorników bezodpływowych na ścieki, dopuszczonych do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej na terenach MNW i RZM. Ich budowa i funkcjonowanie może potencjalnie spowodować zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz destabilizację stosunków wodnych. Najwłaściwszym rozwiązaniem, w tym wypadku, byłoby nakazanie w projekcie zmiany planu odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej.

W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi, przekształceniom ulegną także gleby. Działania mechaniczne powodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych. W omawianym przypadku degradacji ulegną niestety w dużej mierze gleby orne średnio dobre zaliczone do klasy bonitacyjnej IIIa oraz gleby średniej jakości klasy IVa i IVb.

Na obszarze objętym prognozą istotnych przekształceń powierzchni ziemi nie przewiduje na terenach rolnictwa RN, na których ustalono zachowanie istniejącego sposobu użytkowania oraz zakaz lokalizacji budynków i wiat.

Realizacja ustaleń zmiany planu prowadzić będzie do wzrostu ilości odpadów, wytwarzanych na terenach przeznaczonych w planie do zabudowy. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne). W celu

uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, zapisy zmiany planu ustalają nakaz gromadzenia odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na brak występowania na obszarze objętym opracowaniem wód powierzchniowych, ustalenia projektu planu nie odnoszą się bezpośrednio do zagadnień, związanych z ochroną zasobów wód powierzchniowych.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie powinna znacząco wpłynąć na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu.

Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru mógłby mieć wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146. Należy jednak podkreślić, że utwory wodonośne tego zbiornika występują bardzo głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.5, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód nie występuje. Mimo to, w projekcie planu wprowadzono następujące zasady ochrony i zagospodarowania ww. GZWP:

- odprowadzanie ścieków docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem do czasu jej realizacji, tymczasowo do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe;
- zakaz lokalizacji indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- zaopatrzenie w wodę pitną z sieci wodociągowej.

Również możliwość zanieczyszczenia pierwszego poziomu wód gruntowych wydaje się w omawianym przypadku mało prawdopodobna, gdyż występują one na znacznej głębokości poniżej 2 m ppt.

Wraz z realizacją zabudowy mieszkaniowej powstaną nowe źródła ścieków bytowych. W projekcie planu dopuszczono odprowadzanie ww. ścieków do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, ale tylko do czasu budowy kanalizacji sanitarnej. W przypadku nieszczelności takich zbiorników może dojść do zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. Dla wzmocnienia ochrony jakości zasobów wodnych w rejonie Jez. Długiego, wprowadzono dodatkowo zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Jednak dopiero realizacja kanalizacji sanitarnej pozwoli na optymalne ograniczenie ryzyka przedostania się do wód zanieczyszczeń fizycznych, chemicznych oraz biologicznych, związanych z użytkowaniem nowych terenów inwestycyjnych.

Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracji gruntów przypowierzchniowych oraz większy odpływ wód opadowych z terenów za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, jeśli taka powstanie. Powoduje to zagrożenie obniżenia się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszenia gruntu. Ważne jest zatem zatrzymanie części wód opadowych, co ograniczy degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu i może spowodować podniesienie zwierciadła wód gruntowych. Trzeba podkreślić, że, zgodnie z przepisami odrębnymi⁹, w przypadku budynków niskich (do 12 m lub mieszkalnych do 4 kondygnacji włącznie) lub budynków, dla których nie ma możliwości podłączenia się do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych na własny teren nieutwardzony do dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych. Należy zatem pamiętać, że w przypadku budynków niskich podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych powinno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu np. poprzez spływ poprzez powierzchnie zadarnione. Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania tych wód są ograniczone np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne.

W tym miejscu należy podkreślić, że szczegółowe zasady postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi na działkach budowlanych, na których usytuowane są budynki ustalone zostały w szczególności w § 8 i § 28 *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*, zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenów dróg w dziale IV

⁹ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225)

rozdział 1 *rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*, natomiast zasady odprowadzania ww. wód, pochodzących z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej z części dróg, parkingów zawarte są m.in. w § 17 *rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do urządzeń wodnych*. Biorąc powyższe od uwagę, w projekcie planu miejscowego nie zaistniała potrzeba regulowania zasad zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy projektu zmiany planu w zakresie parametrów zabudowy na terenach pod nią przeznaczonych. Chodzi tu głównie o nakaz zachowania odpowiednio dużych minimalnych powierzchni biologicznie czynnych na poziomie nie mniejszym niż 40% działki budowlanej na terenie MNW i nie mniejszym niż 60% działki budowlanej na terenie RZM. Dodatkowo, zgodnie z projektem planu wszystkie nieutwardzone fragmenty terenów zagospodarowane mają być zielenią. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania.

Należy stwierdzić, iż ww. rozwiązania w sposób optymalny zabezpieczą środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami, jak również wodami opadowymi i roztopowymi, dopiero po realizacji kanalizacji sanitarnej lub w przypadku kontroli szczelności szamb i regularnego wywozu z nich nieczystości ciekłych.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną

Realizacja ustaleń projektu planu wpłynie na zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych w granicach opracowania. Na skutek wprowadzania nowego sposobu zagospodarowania na terenach: MNW, RZM, KDD i KR występująca na nich, uboga i monotonna roślinność ulegnie silnym przekształceniom. Dewastacji ulegnie jednak wyłącznie roślinność niska, reprezentowana przez siedliska związane z polami uprawnymi. Powierzchnie, w obrębie których posadowione będą budynki, powstaną drogi oraz zlokalizowane zostaną dojazdy i miejsca postojowe o utwardzonej i uszczelnionej powierzchni, zostaną trwale pozbawione pokrywy roślinnej.

Zmieniając istniejące przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenów objętych opracowaniem przeznaczonych do zabudowy, projekt planu uwzględnia jednak rolę szaty

roślinnej w zabudowie mieszkaniowej przede wszystkim poprzez ustalenie powierzchni biologicznie czynnych na poziomie nie mniejszym niż 40% lub 60% powierzchni działki budowlanej, a także nakaz zagospodarowania zielenią wszystkich nieutwardzonych fragmentów terenów.

Realizacja ustaleń planu spowoduje na ww. terenach przekształcenie powierzchni porośniętych roślinami o ograniczonym składzie gatunkowym i określonym okresie wegetacji, w mniejsze powierzchnie porośnięte bardziej trwałymi gatunkami roślin np. drzewami. W kontekście różnorodności biologicznej istotne będzie jednak to, jaka roślinność zostanie wprowadzona na dany teren. Ważne jest, aby charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń.

W wyniku ubytku terenów wolnych od zabudowy, zlikwidowane zostaną potencjalne siedliska drobnych ssaków polnych i ptaków. Zakłada się, że zwierzęta te przeniosą się na okoliczne pola uprawne, w tym na tereny rolnictwa zachowane ustaleniami planu (RN). Ponadto przekształcenia monotonnych roślinnie terenów upraw rolnych w tereny zieleni towarzyszącej zabudowie być może polepszy warunki dla bytowania zwierząt obecnie występujących na zurbanizowanych terenach. W odniesieniu do terenów rolnych, które poddawane były regularnym zabiegom agrotechnicznym, ilość i różnorodność zwierząt, każdorazowo zmieniała się, dostosowując do aktualnych upraw. W efekcie realizacji ustaleń planu, różnorodność wprowadzonych zazwyczaj wieloletnich nasadzeń drzew, krzewów i bylin, może przyczynić się do ustabilizowania składu gatunkowego zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu nie wpłyną w istotny sposób na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez zbiorowiska roślinne. Zniszczeniu ulegną wyłącznie zbiorowiska i siedliska związane z polami uprawnymi, mające niewielką wartość przyrodniczą.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Obszar objęty projektem zmiany planu położony jest poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

W najbliższym sąsiedztwie obszaru opracowania nie występują również kompleksy leśne. Degradacji i zmianie sposobu przeznaczenia ulegną natomiast kompleksy gleb dobrych i średniej jakości (klasy IIIB, IVa i IVb).

Ze względu na fakt, iż utwory wodonośne trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146 występują bardzo głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.5, niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy, w związku

z proponowanym w projekcie planu przeznaczeniem i zagospodarowaniem terenu, nie powinno wystąpić. W projekcie planu ustalono natomiast ochronę i zagospodarowanie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 146, zgodnie z przepisami odrębnymi, przez które rozumieć należy przede wszystkim:

- *Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z 19 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie składowisk odpadów*, w którym stwierdzono, że na obszarach ochronnych zbiorników wód podziemnych nie mogą być lokalizowane składowiska odpadów niebezpiecznych oraz składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne;
- *Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*, w którym ustalono nakaz wyposażania stacji baz paliw płynnych w instalacje i urządzenia zabezpieczające przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie dopuszcza na omawianych terenach żadnych znaczących emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych*¹⁰, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górniczymi, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

¹⁰ Ustawa z 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2022 poz. 884, ze zm.)

Jednocześnie należy zaznaczyć, że realizacja ustaleń planu na terenach MNW i RZM, a także budowa nowych dróg, skutkować będzie pojawieniem się nowych dóbr materialnych na obszarze opracowania.

Ze względu na położenie fragmentu południowego obszaru objętego planem w zasięgu zewidencjonowane stanowiska archeologicznego AZP 48-18/18, w projekcie planu ustalono strefę ochrony konserwatorskiej, w granicach której dopuszczono działalność inwestycyjną i ustalono prowadzenie badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych.

10. Oddziaływanie na ludzi

Projekt zmiany planu w sposób odpowiedni reguluje kwestie związane z: ochroną i kształtowaniem jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, czy ochroną przed hałasem i polami elektromagnetycznymi. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach niniejszej prognozy), ogranicza się negatywny wpływ na jakość życia i zdrowie mieszkańców terenów sąsiadujących z obszarem opracowania, jaki mógłby się pojawić na skutek wprowadzenia nowego sposobu zagospodarowania na terenach objętych opracowaniem.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów produkcyjno-usługowych. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki budowlanej.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze zmianami dotychczasowego sposobu przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie planu miejscowego.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie gminy

Międzychód, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie proponowanych w analizowanym projekcie planu rozwiązań nie powinno wywołać znaczących zmian w środowisku. Zapisy projektu planu są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego projektem planu, jak i w jego otoczeniu. Nie przewiduje się zatem, aby rezultaty realizacji planu w sposób szczególnie negatywnie wpływały na środowisko.

Rozwiązaniem mających na celu zapobieganie lub ograniczanie potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko byłoby wprowadzenie zakazu odprowadzania ścieków wyłącznie do kanalizacji sanitarnej, nie dopuszczając tym samym lokalizacji zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe. Jednak ze względu na brak w tym rejonie istniejących kolektorów sanitarnych oraz wyroki sądów administracyjnych wskazujące na niezgodne z obowiązującym prawem wprowadzanie zakazu lokalizacji szamb, przy jednoczesnym braku rozwiązań alternatywnych, jedyną możliwością byłoby dopuszczenie indywidualnych oczyszczalni ścieków, co uważa się za znacznie bardziej zagrażające środowisku gruntowo-wodnemu, niż szczelne i regularnie opróżnianie zbiorniki bezodpływowe. Należy zatem podkreślić, że priorytetem dla tego fragmentu miasta powinno stać się dążenie do jak najszybszej realizacji kanalizacji sanitarnej.

Ponadto, ze względu na występowanie w omawianym rejonie gleb dobrych i średniej jakości zaliczonych do klasy bonitacyjnej IIIb, IVa i IVb, zwraca się uwagę, iż w trakcie realizacji zabudowy należy zadbać o to, aby przed rozpoczęciem prac budowlanych na powierzchni obecnie nieprzekształconej, zdjąć warstwę humusową i wykorzystać ją odpowiednio po zakończeniu robót.

Wyodrębnienie na południowym obszarze projektu planu terenu zabudowy zagrodowej RZM stanowi rozwiązanie alternatywne w stosunku do funkcji ustalonej w dotychczas obowiązującej zmianie mpzp gminy Międzychód – dla obrębu Wielowieś (Uchwała Nr V/38/2019 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 26 lutego 2019 r.), w której obszar ten, wyłączony był spod zabudowy i przeznaczony pod tereny rolnicze (R).

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych planem przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, ze względu na brak na obszarze opracowania kanalizacji sanitarnej oraz jednocześnie dopuszczenie zbiorników bezodpływowych na ścieki, szczególnie istotne będzie prowadzenie monitoringu w zakresie jakości wód podziemnych (gruntowych), prowadzone z proponowaną częstotliwością 1 razy w roku. Po realizacji ustaleń planu proponuje się także monitoring dotyczący:

- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku),
- rodzajów i ilości zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego.

Zakres i częstotliwość monitoringu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze powinny być dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku zmiany planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko. Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód – część obrębu Wielowieś. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej Międzychodu, zawierający ustalenia realizacyjne zmiany planu oraz rysunek w skali 1:1000.

Obszar objęty planem miejscowym zlokalizowany jest w centralnej części gminy Międzychód, we wsi Wielowieś. Teren zlokalizowany jest pomiędzy Jez. Długim, a drogą wojewódzką nr 160. Zajmuje on powierzchnię 5,8 ha i podzielony jest na dwa odrębne obszary. Omawiany obszar stanowi tereny niezagospodarowane i niezainwestowane, użytkowane rolniczo.

W pierwszej części prognozy scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty oraz ich wzajemne powiązania, w tym: warunki geologiczno-gruntowe, rzeźbę terenu, warunki glebowe, warunki gruntowo-wodne, florę, faunę, klimat lokalny i wartości kulturowe. Analizowany obszar charakteryzuje się dość płaskim ukształtowaniem terenu. Występują tu niewielkie skarpy i zagłębienia. Zbudowany jest przede wszystkim z plejstocénskich glin zwałowych. W jego obrębie nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych. Na obszarze opracowania nie ma żadnych cieków ani zbiorników wodnych. Wody gruntowe na całym omawianym obszarze zalegają dość głęboko, tzn. poniżej 2 m ppt. Cały teren położony jest w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 146 „Subzbiornik Jezioro Bytyńskie – Wronki – Trzciel”. Pod względem bonitacyjnym występują tu gleby średnio dobre i średniej jakości zaliczane do klasy bonitacyjnej IIIb, IVa i IVb. Występuje tu głównie roślinność związana z polami uprawnymi, bez zadrzewień. Świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez drobne ssaki i ptaki polne. Część wschodnia obszaru opracowania charakteryzuje się topoklimatem terenów użytkowanych rolniczo. Występują tu dobre warunki termiczne, równomierne nasłonecznienie, mała wilgotność powietrza i dobre przewietrzanie. Najważniejszym wnioskiem z tej części opracowania jest fakt położenia terenu objętego zmianą planu w Obszarze Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód oraz w zasięgu zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego.

W tej części prognozy opisano także istniejący stan środowiska pod względem ochrony jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego oraz pól elektromagnetycznych. Na stan powietrza w omawianym rejonie wpływa niewątpliwie brak w okolicy dróg o dużym natężeniu ruchu oraz większych zakładów produkcyjnych, a także bliskie sąsiedztwie dużego akwenu wodnego. Na analizowanym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne drogi o dużym natężeniu ruchu oraz zakłady przemysłowe, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie komfortu akustycznego w środowisku.

W drugiej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu. Projekt wyznacza jeden tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MNW), jeden tereny zabudowy zagrodowej (RZM), dwa tereny rolnictwa z zakazem zabudowy (RN) oraz tereny drogowe (KDD, KR).

Stwierdzono również, że głównym celem analizowanego projektu zmiany planu miejscowego jest zmiana przebiegu drogi wewnętrznej do obsługi terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, natomiast dla obszaru południowego umożliwienie realizacji zabudowy zagrodowej. Ponadto szczegółowo omówiono zapisy projektu i wskazano na powiązania ich z zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód”. Stwierdzono, że projekt zmiany planu nie narusza ustaleń studium. Ponadto ustalono, że ze względu na prawomocny wyrok sądu na Obszarze Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód nie obowiązują żadne zakazy i inne ustalenia. Wykazano także brak potencjalne skutków dla środowiska i przestrzeni, jakie mogłyby wystąpić w przypadku braku realizacji ustaleń projektu zmiany planu. Stwierdzono również, że w analizowanym fragmencie Międzychodu nie zaobserwowano istotnych problemów ochrony środowiska ważnych z punktu widzenia projektu sporządzanego dokumentu.

Następnie omówiono podstawowe cele ochrony środowiska, formułowane na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektu planu. W tym zakresie przeanalizowano następujące dokumenty: *Konwencję Berneńską* z dnia 19 września 1979 r., dotyczącej zagadnień związanych z ochroną zagrożonych wyginięciem gatunków europejskiej flory i fauny, *Europejską Konwencję Krajobrazową* z dnia 20 października 2000 r., *„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”*, przenoszący założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej z 23 października 2000 r. i *„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”* (SPA2020).

W kolejnej, głównej części opracowania, omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Streszczając tę część należy stwierdzić, co następuje:

- Nowymi punktowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą instalacje grzewcze zlokalizowane w obrębie powstającej zabudowy. Realizacja ustaleń zmiany planu nie powinna wpłynąć w znaczący sposób na zmianę warunków klimatu lokalnego i jakość powietrza atmosferycznego.
- Ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem będą optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.
- Realizacja ustaleń planu miejscowego doprowadzi do zmian krajobrazu. Krajobraz, na większości analizowanego obszaru, z otwartego – rolniczego zmieni się w zamknięty, przekształcony antropogenicznie.

- Zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania będą miały wpływ na powierzchnię ziemi, rzeźbę oraz warunki podłoża w miejscach lokalizacji budynków, dojeżdż, dojazdów i miejsc postojowych dla samochodów.
- Na zmianę warunków wodnych wpłynąć może realizacja nowej zabudowy oraz prowadzenie robót w zakresie infrastruktury transportowej i sieci infrastruktury technicznej. Rozwiązania zmiany planu miejscowego w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, w sposób optymalny zabezpieczą środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami, jak również wodami odpadowymi i roztopowymi, dopiero po realizacji kanalizacji sanitarnej.
- Ustalenia zmiany planu nie wpłyną w istotny sposób na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez zbiorowiska roślinne i siedliska zwierząt. Zniszczeniu ulegną wyłącznie zbiorowiska związane z polami uprawnymi, mające niewielką wartość przyrodniczą.
- Ustalenia zmiany planu nie wpłyną negatywnie na walory Obszaru Chronionego Krajobrazu „H” Międzychód.
- Nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze zmianami dotychczasowego sposobu przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie zmiany planu miejscowego.

W piątej części uznano, że w projekcie zmiany planu zaproponowano optymalne rozwiązania zapobiegające i ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, przy założeniu, że priorytetem dla tego fragmentu miasta będzie dążenie do jak najszybszej realizacji kanalizacji sanitarnej. Stwierdzono również, że rozwiązania zaproponowane w analizowanym projekcie są rozwiązaniami alternatywnymi w stosunku do ustalonych w obowiązującym na tym obszarze planie miejscowym z 2019 r.

W ostatniej części prognozy odniesiono się do przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień zmiany planu. Stwierdzono, że szczególnie istotne będzie monitorowanie jakości wód podziemnych, w szczególności w okresie poprzedzającym docelową realizację kanalizacji sanitarnej.

Sporządzenie i uchwalenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód – część obrębu Wielowieś pozwoli na sformułowanie dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej o odpowiednich parametrach oraz jej właściwą obsługę komunikacyjną.

OŚWIADCZENIE*

do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu zmiany
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzychód
– część obrębu Wielowieś

Oświadczam, że ja, niżej podpisany:

- 1) ukończyłem studia magisterskie na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na kierunku gospodarka przestrzenna;
- 2) posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach związanych z przygotowaniem kilkudziesięciu prognoz oddziaływania na środowisko.

Marcin Piernikowski

* Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.